

Du følger Herre, al min færd

K. L. Aastrup 1971
Christian Dyrst 2007

Du føl - ger, Her - re, al min færd, du ken - der mi - ne ve - je; du
Før jeg blev født, du alt mig så i mo - der - li - vet in - de; min

Du - føl - ger, Her - re al min færd, du ken - der mi - ne ve - je; du
Før jeg blev født, du alt mig så i mo - der - li - vet in - de; min

Du føl - ger, Her - re al min færd, du ken - der mi - ne ve - je; du
Før jeg blev født, du alt mig så i mo - der - li - vet in - de; min

Du føl - ger, Her - re, du ken - der mi - ne ve - je; du
Før jeg blev født, du så i mo - der li - vet in - de; min

er mig som min skyg - ge nær, hvor end jeg sø - ger le - je. Du
lyk - ke nu i - dag dig lå fra e - vig - hed på sin - de. Det

er mig som min skyg - ge nær, hvor - end jeg sø - ger le - je. Du
lyk - ke nu i - dag dig lå fra e - vig - hed på sin - de. Det

er mig som min skyg - ge nær, hvor - end jeg sø - ger le - je. Du
lyk - ke nu i - dag dig lå fra e - vig - hed på sin - de. Det

er mig nær - hvor - end jeg sø - ger le - je. Du
lyk - ke lå fra e - vig - hed på sin - de. Det

hø - rer, før mit ord er sagt; min tan - ke er dig å - ben lagt. Hvor
sæt - ter jeg min tro da til, at al - drig du mig slip - pe vil. Til

hø - rer, før mit ord er sagt; min tan - ke er dig å - ben lagt. Hvor
sæt - ter jeg min tro da til, at al - drig du mig slip - pe vil. Til

hø - rer ord er sagt; min tan - ke er dig å - ben - lagt. Hvor
sæt - ter tro da til, at al - drig slip - pe vil. Til

hø - rer ord er sagt; min tan - ke er dig å - ben - lagt. Hvor
sæt - ter tro da til, at al - drig slip - pe vil. Til

13

skul - le jeg i ver - den få et sted at stå, hvor
 hvem skal jeg vel el - lers gå og hå - be på et

skul - le jeg i ver - den få sted at stå, hvor
 hvem skal jeg vel el - lers gå og hå - be på et

8
 skul - le, skul - le jeg mon få et sted at stå, hvor
 hvem til hvem skal jeg vel gå og hå - be på et

skul - le jeg i ver - den få et sted at stå, hvor
 hvem skal jeg vel el - lers gå og hå - be på et

17 *Fine*

ik - ke du mig kun - ne nå. Om jeg i dy - bet søg - te ly, hvor
 li - vets ord til trøst at få?

ik - ke du mig kun - ne nå. Om jeg i dy - bet søg - te ly, hvor
 li - vets ord til trøst at få?

8
 ik - ke du mig kun - ne nå.
 li - vets ord til trøst at få?

ik - ke du mig kun - ne nå. Om jeg i dy - bet
 li - vets ord til trøst at få?

22

mør - ket mig om - rin - ger, og steg i sol jeg o - ver sky på

mør - ket mig om - rin - ger, og steg i sol jeg o - ver sky på

8

søg - te ly, hvor mør - ket mig om - rin - ger og steg i sol på

26

mor - gen - rø - dens vin - ger

mor - gen - rø - dens vin - ger Ja

Ja, om jeg o - ver ha - ve for og

mor - gen - rø - dens vin ger

30

Dog kend - te jeg din a - magts Ånd. Din

om jeg o - ver ha - vet for. Dog kend - te jeg — din al - magts Ånd. —

slet - ted bag mig al - le spor, dog kend - te, kend - te jeg din Ånd. Din

Ja, om jeg for, dog kend - te jeg — din al - magts Ånd. Din

34

D.C. al Fine

høj - re hånd — mig hol - de fast i di - ne bånd

Høj - re hånd — mig hol - de fast i di - ne bånd

høj - re hånd — mig hol - de fast i di - ne bånd

høj - re hånd — mig hol - de fast i di - ne bånd.